

**САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ
СИНДИКАТ ПРАВОСУЂА
ЈЕДИНСТВЕНА СИНДИКАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗАПОСЛЕНИХ У
УСТАНОВАМА ЗА ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА
-БЕОГРАД-**

Београд-Дечанска 14, Ж.Р.355-1025704-50, Војвођанска банка- WWW Jedinstvenena.RS

**ЗАПИСНИК СА САСТАНКА ДЕЛЕГАЦИЈЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ СИНДИКАЛНЕ
ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗАПОСЛЕНИХ У УСТАНОВАМА ЗА ИЗВРШЕЊЕ
КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА (Ј.С.О.) И ГРАНСКОГ СИНДИКАТА
УПРАВЕ,ПРАВОСУЂА,ОДБРАНЕ И ПОЛИЦИЈЕ „НЕЗАВИСНОСТ” СА
МИНИСТРОМ ПРАВДЕ И ДИРЕКТОРОМ УПРАВЕ ЗА ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНИХ
САНКЦИЈА**

Делегација Јединствене синдикалне организације запослених у установама за извршење кривичних санкција (Ј.С.О.) и Гранског синдиката управе,правосуђа,одбране и полиције,„Независност” је дана **14.11.2014.**године одржала састанак са Министром правде Николом Селаковићем и Директором управе за извршење кривичних санкција Миланом Стевовићем у Београду, у згради Министарства правде,улица Немањина 22-26.

Састанку присуствују:Никола Селаковић-Министар правде, Милан Стевовић - Директор управе за извршење кривичних санкција,Никола Савић-Шеф кабинета министра правде,Дејан Царевић-Саветник у министарству правде и бивши Шеф кабинета министра правде,Славица Јелача-Помоћник министра правде за финансије и чланови Делегације Ј.С.О.: Курица Драгољуб-КПЗ Сомбор,Новаковић Млађан-Специјална затворска болница Београд као и чланови Делегације Гранског синдиката управе,правосуђа,одбране и полиције „Независност”: Чабрић Драган - Председник синдиката, Дакић Драган-КПЗ Пожаревац.

ПРЕДЛОЖЕНИ ДНЕВНИ РЕД

1. Материјално-социјални положај запослених у контексту најављених мера Владе
2. Проблематика запослених у установама за извршење кривичних санкција
3. Разно

Никола Селаковић је отворио састанак и поздравио присутне чланове синдиката. У уводној речи наводи да се састанак одржава у складу са договором који је постигнут пре неколико дана на састанку са члановима Председништва Синдиката правосуђа и у складу са његовом иницијативом да се одржи посебан састанак са представницима синдиката који представљају запослене у Управи за извршење кривичних санкција како би се лично информисао о проблемима које имају запослени.Стање у затворском систему за њега као министра је посебно значајно и приоритет у руковођењу министарством је до сада давао поправљању положаја свих чинилаца у затворском систему.Наводи да је и сам премијер у експозеу приликом постављања за мандатара говорио о четири стуба безбедности у

држави међу којима је и безбедност и стабилност затворског система од посебног значаја. У условима рестриктивне монетарне политике и фискалног дефицита настојали смо да сачувамо буџет Управе за извршење кривичних санкција и да га чак и нешто повећамо иако смо за то трпели велике критике од стране других буџетских корисника. Оно што је у овом контексту посебно значајно је да смо успели да сачувамо наше сопствене приходе а полиција и војска су их изгубили. Сопствене приходе ће мо сачувати и надаље иако ће законски бити одузети и преусмерени директно у буџет. Део проблема са пренатрпанашћу затвора смо решили амнестијом иако смо били изложени жестоким критикама и сада имамо тенденцију смањивања броја притворених и осуђених лица на издржавању казне затвора и тај број је смањен за скоро 2.000 људи. Велика шанса за даље растерећење затворског система је и политика изрицања алтернативних санкција која није још у потпуности заживела али ће сигурно у наредном периоду значајно допринети релаксацији затворског система. Однос изречених класичних и алтернативних санкција у Европским земљама се креће у односу 1:2 а код нас је то знатно мање. Велики напор улажемо у оживљавању запустених затворских економија које могу дати велики допринос оздрављењу буџета али ту наилазимо на проблеме везане за јавне набавке јер нас систем јавних набавки не препознаје и установе које запошљавају инвалиде и осуђена лица би требале да имају приоритет и на томе ће мо даље радити. За предходне две године смо успели да завршимо неке ствари и донесемо законе којима је омогућено да запослени у служби за обезбеђење добију статус овлашћеног службеног лица а сада нас у наредном периоду очекује рад на изради Закона о правосудној полицији који би требао да се донесе у складу са донетом Стратегијом за реформу затворског система. Мере које је Влада принуђена да доноси су сигурно болне за запослене али то је нешто што је у овом тренутку једино могуће решење да би се држава и њене јавне финансије поставиле на ноге и гарантовале одрживост буџетског система у наредном периоду. Јединствен и чврст став Владе је да у погледу спровођења донетих мера нема и не може бити изузетака.

Курица Драгољуб се захваљује Министру правде на прилици коју је пружио представницима запослених да у њихово име изнесу своје виђење проблема које имају у свакодневном раду и проблема везаних за свој положај и статус у затворском систему. Информисе министра да су на данашњем састанку присутни представници два репрезентативна синдиката која делују у оквиру Управе за извршење кривичних санкција и то Јединствена синдикална организација запослених у установама за извршење кривичних санкција (Ј.С.О.) која делује у оквиру гранског Синдиката правосуђа и Гранског синдиката управе, правосуђа, одбране и полиције, „Независност” те да је њихов наступ пред Управом за извршење кривичних санкција регулисан потписаним Протоколом о заједничкој сарадњи. Чланство ова два синдиката чини скоро $\frac{3}{4}$ од укупног броја запослених у Управи за извршење кривичних санкција. Пре него што нешто више каже о положају запослених желео би да добије одговор од министра шта конкретно значи одузимање 1,6 милијарди динара у ребалансу буџета који су умањени са масе зарада за запослене?

Никола Селаковић одговара да је то износ који је планиран за зараде запослених у овој години и који се појавио као вишак у буџету с обзиром на број запослених за које је планиран и то у односу на број запослених по систематизацији а тај број није стваран с обзиром да нису до краја попуњене систематизације а и број оних који су требали бити примљени у радни однос у овој години није остварен због забране запошљавања коју је ставила Влада а један део је и разлика која ће се створити ефектом умањења зарада у децембру у складу са Законом о умањењу зарада у јавном сектору.

Курица Драгољуб наводи да је материјални положај запослених неадекватан тежини и одговорности посла којим се баве и да ће он додатно бити нарушен спровођењем Закона о умањењу зарада за 10% и смањивањем основице за обрачун и исплату зарада са 19.001,00 динар на 17.100,00 динара биће обухваћени смањењем и додаци на рад а не само основна или нето зарада али не само спровођењем тог закона већ и ефектима измена Закона о раду

koјим је укинут минули рад једном добром делу запослених који су прешли на рад у Управу за извршење кривичних санкција из других институција. То је нарочито случај са запосленима здравствене струке који су прелазили на рад у затворски систем из здравственог система а сада им се не признаје минули рад који су тамо остварили и додатно им се умањује зарада по том основу у појединим случајевима и до 12%. Да би смо у систем добили лекара специјалисту неопходно је да он проведе у здравственом систему 10 или више година да би специјализирао а кад пређе да ради у затворски систем одузима му се минули рад остварен за предходне године што је демотивишуће и довешће до још већег дефицита кадрова који је и овако изражен. И сам систем звања запослених у овој струци је неадекватан и дискриминишући у односу на њихове колеге које раде у оквиру Министарства здравља. Додатни проблем представља и најављена укидања бенефиција за запослене у затворском систему осим запослених у служби за обезбеђење што је за синдикат апсолутно неприхватљиво јер за то нема никаквог разумног оправдања с обзиром да се услови рада и степен оптерећења запослених нису нимало поправили нити су уведене неке нове процедуре у систему рада које би омогућиле да се степен оптерећења и последице по нарушавање здравља запослених елиминишу. Европска затворска правила налажу: „Особље ће бити пажљиво одабрано и обучено, како на почетку тако и током вршења службе, биће плаћено као и стручњаци и имаће друштвено признат статус. Стручно затворско особље се прима у стални радни однос и има стаус јавних службеника са сталним запослењем које зависи искључиво од њиховог доброг понашања, ефикасности, доброг физичког и психичког здравља и одговарајуће стручне спреме. Плате треба да буду такве да привуку и задрже одговарајуће особље. Бенефиције и услови рада одражавају захтевну природу посла који обављају као део органа за спровођење закона.” Из наведеног цитата се јасно види да запослени у затворском систему не би требало да раде на одређено време већ да се примају у стални радни однос што код нас није случај и имамо посебан проблем са великим бројем запослених на одређено време који раде и по 10 година у овом незаконитом статусу. И сам заштитник грађана се на иницијативу синдиката два пута писмено обраћао Министру правде са захтевом да се реши статус запослених на одређено време али за сад још увек нема помака. Посебан проблем за функционисање завода представљају и непопуњене систематизације и недовољан број извршилаца посебно у служби за обезбеђење која највише трпи у целом систему. Најављени приједи у овој години су под знаком питања с обзиром на донети Закон о забрани запошљавања у јавном сектору а и јавни конкурси који су расписани крајем прошле године и даље нису завршени с обзиром да се примењује посебна процедура за пријед и да то одобрава комисија која је формирана од стране Владе а која се састаје једном месечно и на кашичицу одобрава приједи. С обзиром да је и министар правде члан те комисије сматрам да би сте могли да се заузме да се расписани конкурси за попуњу запослених у затворском систему што пре обаве. Проблем запослених који раде на одређено време се на овај начин и са овако конципираним приједима додатно комплицира. Када су запослени у затворском систему у питању увек постоји проблем при запошљавању а кад су други буџетски корисници у питању то се далеко лакше решава и имамо случај да се дозвољавају приједи у полицији као и 600 ватрогасаца а сада је у најави и запошљавање 700 људи у здравству. Европска затворска правила не помињу службе које треба да имају или немају бенефиције већ говоре о затворском особљу које треба да има бенефиције с обзиром да сви запослени у затворима раде под посебним режимом рада а сам такав режим подразумева и постојање одређених бенефиција. Не може се изједначавати рад у општем и посебном режиму рада какав је у затворском систему. У складу са изменама Закона о ПИО и одредбом да запослени који раде на административно-техничким пословима не могу имати бенефицију нама је јасно да не можемо аргументовано и законито да бранимо став да сви који раде у затворима треба да имају бенефиције али код нас их и немају и то већ више од 10 година оне су укинуте запосленима у служби за опште послове иако их у другим ресорима запослени на сличним

пословима имају и да ће им овом ревизијом оне бити укинуге.Остале службе у затворима не раде административно-техничке послове већ најтеже и најсложеније послове у директном контакту са осуђеним лицима и оне морају да задрже бенефиције и даље.Акт о процени ризика радних места које су све установе биле у обавези да донесу у складу са Законом о безбедности и здрављу на раду дефинишу радна места у затворима као радна места са повећаним ризиком за здравље и у складу са тим је неопходно и да буду бенефицирана.У изради Правилника о систематизацији радних места управници завода су добили инструкције да размотре смањење броја извршилаца на радним местима која су непопуњена као и оних радних места за које сматрају да нема потребе да постоје.Највећи број непопуњених радних места која су систематизована је у служби за обезбеђење и за њима постоји потреба с обзиром на оптерећење које трпе запослени на тим радним местима јер их је недовољно и да би систем функционисао неопходно је да раде прековремено а у том раду се додатно троше што се директно рефлектује и на њихово здравствено стање а посредно се одражава и на квалитет рада и на саму безбедност у заводима.Запослени у служби за обезбеђење и поред статуса овлашћеног службеног лица не могу да носе оружје јер им је то онемогућено Законом о оружју и муницији а иако раде далеко тежи посао од полиције немају право на плаћено боловање од 100% као што је то омогућено полицији за боловање до 30 дана.Статус запослених у затворском систему је додатно нарушен и небригом државе везаним за буџетска издвајања за стамбено збрињавање запослених које је престало још 1990. године и од тад нема буџетске подршке запосленима за решавање овог питања а за друге буџетске кориснике се и даље издвајају средства за изградњу станова и то у војсци,полицији,здравству и просвети и то како у директној буџетској подршци која се огледа кроз финансирање изградње станова тако и у финансијској подршци за добијање повољнијих услова за кредитирање за куповину станова.

Славица Јелача наводи да је било решавања стамбених потреба запослених у затворском систему и после тог периода као и преко фонда за солидарну стамбену изградњу.

Курица Драгољуб наводи да синдикату нису познати такви случајеви осим ако је реч о кадровским становима које је градила држава и који су строго наменски а станови солидарности на општинском нивоу су грађени док нису укинуги фондови за стамбену солидарну изградњу а из тих фондова је ретко ко из затворског система могао да добије стан јер је то зависило од уплата у фонд а пошто смо ми мали систем увек су те станове којих је било мало добијали запослени из већих ресора и то опет војске,полиције,здравства и просвете као и државне управе.У КПЗ Пожаревац је још пре двадесетак година почела да се гради зграда са одређеним бројем станова и још није завршена и то је доказ да није било буџетског издвајања за те намене јер би одавно била завршена а не да буде рекордер у дужини изградње.У војсци се чак и пензионери налазе на листама за добијање станова који се праве и финансирају буџетским средствима а у полицији се сваке године дели и по неколико станова у сваком граду.За њих мере штедње не важе.Велики системски проблем представља и функционисање спесифичних усанова у систему као што су Специјална затворска болница и Васпитно-поправни дом које имају проблеме са дозволама за рад а у Специјалној затворској болници постоји и проблем са непоштовањем препорука датих у Акту о процени ризика радних места који је предвидео и наложио да запослени треба да имају скраћено радно време од 4 сата недељно и годишњи одмор дужи за 10 дана.У Казнено-поправном заводу Београд који је завод са максималним обезбеђењем где казну затвора издржавају лица осуђена на казне затвора од 30-40 година постоји проблем око исплате путних трошкова па су запослени били принуђени да туже државу.У складу са мерама штедње запослене интересује и питање на који ће начин бити решено напредовање запослених кроз платне разреде у наредној години и како ће изгледати Закон о усклађивању зарада у јавном сектору као и питање исплате награде намештеницима у складу са Законом о платама државних службеника и намештеника као и јубиларних награда за наредну годину.И поред писменог обраћања министарству и управи још није

решено питање рефундације трошкова за радничко-спортске игре за запослене у појединим затворским установама који су учествовали на радничким играма у организацији синдиката правосуђа иако је за запослене у судовима то учињено. Одлука министра и директора о томе постоји али поједини управници одбијају да је спроведу.

Чабрић Драган наводи да ми сви радимо у Управи за извршење кривичних санкција и немамо други посао. Ова два синдиката представљају близу 3.000 запослених у Управи за извршење кривичних санкција и нисмо синдикати који ће само да се буне већ желимо да дамо конструктиван допринос поправљању статуса запослених у затворском систему кроз квалитетан социјални дијалог са послодавцом и указивањем на проблеме и аномалије у систему и по томе се разликујемо од других синдиката који се формирају да би заступали и промовисали личне интересе појединаца. Ми синдикалци смо између послодавца и запослених и својеврсни смо амортизери и за једне и за друге. Подржава све што је колега изнео у предходном излагању и то је заједнички став оба синдиката који је усклађен на нивоу легитимних органа оба синдиката. Нема потребе да се нешто додаје већ изнетом али жели да изнесе став да је и сама најава могућности да се укину бенефиције запосленима у другим службама у затворском систему осим службе за обезбеђење изазвала огромно незадовољство и негодовање запослених које би у случају да се то и догоди сигурно нарушила безбедност у заводима и министарство и управа морају о томе да воде рачуна. Синдикат ће учинити све што је у његовој моћи да заштити интересе запослених. Не сумња у то да је министар добро информисан од стране својих сарадника из управе за извршење кривичних санкција о стању и проблемима у затворском систему али сматра да би било добро да се овакви састанци са синдикатом наставе и у наредном периоду.

Дакић Драган се придружује излагањима и нема шта да дода осим што предлаже да се изврши категоризација установа за извршење и да се предвиди увећање зарада за запослене који раде у установама затвореног типа.

Новаковић Млађан износи да су запослени у Специјалној затворској болници пре два дана одржали састанак и да је став запослених да се ни по коју цену не сме дозволити да се укину бенефиције запосленима у другим службама осим у служби за обезбеђење те да су запослени у случају да се то деси изнели недвосмислен и јасан став да су спремни да и штрајком бране своја права. Специјална затворска болница је специфична установа у систему и нема службу за обуку и упошљавање већ је део запослених који ради послове из делокруга и описа послова те службе систематизован у оквиру службе за опште послове тако да приликом доношења новог Правилника о бенефицијама треба водити рачуна о овој специфичности и одредити бенефиције у складу са називом радног места и описима послова које запослени обављају као и у другим установама у систему а не у складу са припадношћу служби у оквиру које се налазе. Наводи да постоји 27 радних места у служби за опште послове који су изгубила бенефицију из разлога што се о овој специфичности није водило рачуна а требало би да имају бенефицију. Позива у име запослених министра да посети Специјалну затворску болницу и да обиђе све блокове како би се уверио у којим условима раде запослени у овој установи а који су испод сваког достојанства. Наводи да постоји много системских проблема у раду која захтевају решења и као пример наводи да у установи ради ренген који нема употребну дозволу и да ренген техничар и у редовним болницама има бенефицирани радни стаж и несхватљиво је да се генерализује питање укидања бенефиција за поједине службе већ је неопходна појединачна процена у складу са методологијом за одређивање бенефицираних радних места за свако радно место посебно полазећи од Акта о процени ризика радних места који је констатовао повећан ризик за здравље на свим радним местима у Специјалној затворској болници. Посебан проблем је и одржавање хигијене у болници с обзиром да су штићеници установе болесници који нису у стању да се старају о себи а не постоје систематизована радна места хигијеничара који би одржавали хигијену просторија.

Никола Селаковић износи да је министарство и управа за извршење кривичних санкција правила анализу Правилника о систематизацији радних места као и потребног броја извршилаца у појединим установама и да је констатована несразмера у појединим случајевима то јест да је у појединим установама број извршилаца подцењен а у појединим прецењен и да је неопходно новим правилником то довести у ред с обзиром да је и тенденција опадања броја осуђених и притворених лица на издржавању казне затвора. Слаже се да би требало систематизовати радна места хигијеничара у Специјалној затворској болници јер не постоји друго прихватљиво решење и то у складу са квадратуром и општим нормама за обављање тих послова. Поставља питање директору управе докле се дошло са Правилником о систематизацији и да ли је то могуће унети у исти.

Милан Стевовић одговара да је могуће и да Правилник још није готов те да постоји проблем са Секретаријатом за законодавство који прави одређене техничке и бирократске проблеме јер исти себе сматрају најбољим правницима.

Никола Селаковић износи да је укидање бенефиција за запослене у свим скужбама у затворима осим у служби за обезбеђење гласина и да то није тачно.

Курица Драгољуб наводи да је министар то рекао и на састанку са представницима синдиката правосуђа пре неколико дана када је и инициран овај састанак и да смо ми као синдикат очекивали да ће министар на данашњем састанку да нас аргументовано разувери у погледу дилеме коју имамо на тај начин што би представницима синдиката показао предлог Правилника о бенефицијама како би распршили гласине које круже.

Никола Селаковић износи да то није могуће с обзиром да такав предлог још увек не постоји и да заиста постоји проблем у раду комисије Владе са представником управе за извршење кривичних санкција који није довољно уважен од стране других представника у раду комисије и да из тог разлога на следећи састанак комисије Владе иду министар и директор управе да објасне положај запослених који раде у Управи за извршење кривичних санкција. Став министарства и управе за извршење кривичних санкција је да не треба дирати у постојеће бенефиције запослених у затворима и он ће лично да заложу сав свој политички ауторитет и утицај као министар и подпредседник најјаче парламентарне странке која има подршку преко 50% гласача да се не дира у постојеће бенефиције запослених у затворима с обзиром да су делу запослених који раде на административно-техничким пословима оне већ од раније укинута. Део проблема које имају запослени у Специјалној затворској болници и Васпитно-поправном дому ће бити решавани у сарадњи са надлежним министарствима просвете и здравља и министарство правде ће иницирати измене Закона о основном и средњем образовању и Закона о здравственој заштити којима би се решили проблеми у функционисању ових установа. Са предлогом Закона о уједначавању зарада запослених у јавном сектору ни ми још нисмо упознати и он би требало да се појави паралелно са припремом Закона о буџету. На који начин ће бити решена питања везана за напредовање у платним разредима и награде намештеницима у следећој години је питање буџета и то ће мо видети из предлога истог кад се појави. Што се тиче јубиларних награда то је регулисано колективним уговором и о томе синдикати треба да преговарају са министарством државне управе с обзиром да исти истиче и да је његово дејство орочено до краја јануара када би требало да се исти продуже или испеговарају нови. Они морају бити усклађени са новим Законом о раду. Везано за стамбену проблематику запослених у овом тренутку је немогуће издејствовати средства у буџету за ту намену. Свесни смо проблема рада на одређено време као и непопуњених систематизација у безбедносно важном ресору али с обзиром на постојећа законска ограничења нисам сигуран да се може пуно учинити иако ће мо инсистирати на томе. Влада ће у складу са приоритетима које постави вршити пријеме у радни однос и само тамо где је неопходно за функционисање система а сигурно ће бити и смањења броја запослених у јавном сектору у наредном периоду тамо где постоје евидентни вишкови запослених. Позива директора управе да са начелником за финансије у управи за извршење

кривичних санкција Миланом Танасковићем и управницима завода изнађе решење за рефундацију дела трошкова запосленима за учешће на радничким играма и да настави са континуираним социјалним дијалогом са синдикатима.

Милан Стевовић износи да постоји договор са синдикатима да се састајемо тромесечно и да се то до сада поштовало па нема разлога да се са том праксом не настави.

Након изнетих дискусија донете су следеће одлуке и закључци:

1. Социјални дијалог између репрезентативних синдиката, министарства и управе ће се наставити и састанци ће се одржавати континуирано
2. У циљу решавања проблема у функционисању Специјалне затворске болнице и Васпитно-поправног дома министарство правде ће заједно са министарством просвете и министарством здравља иницирати измене Закона о основном и средњем образовању и Закона о здравственој заштити
3. Министар правде и министар здравља ће посетити Специјалну затворску болницу и упознати се са условима рада у тој установи
4. Потребно је размотрити и систематизовати радно место хигијеничара у Специјалној затворској болници са неопходним бројем извршилаца
5. Питање запослених на одређено време биће решавано у складу са приоритетима и могућностима Владе
6. Управа за извршење кривичних санкција да изнађе решење за рефундацију трошкова запосленима за учешће на радничким играма
7. Министарство правде ће учинити све да установе за извршење кривичних санкција и даље наставе да располажу са сопственим приходима и да се унапреди пословање затворских економија
8. Министар правде ће заложити сав свој политички ауторитет као министар и подпредседник највеће парламентарне странке да се не дира у постојеће бенефиције запослених у затворском систему

Председник
Ј.С.О.
Курица Драгољуб